

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 16.03.1967, sp. zn. Tzv 6/67, ECLI:CZ:NS:1967:TZV.6.1967.1

Číslo: 42/1967

Právní věta: Posouzení jednání pachatele jako trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 133 nebo § 249 tr. zák. předpokládá zjištění opřené o spolehlivé důkazy, že hodnota věci, jíž se pachatel zmocnil v úmyslu ji přechodně užívat, převyšuje 5000,- Kčs. Podmínkou pro uložení trestu zákazu činností podle § 49 odst. 1 tr. zák. je, aby se pachatel právě v souvislosti s touto činností dopustil trestného činu. Účel trestu zákazu činnosti spočívá v tom, zabránit pachateli vykonávat jen takovou činnost (zaměstnání, povolání nebo funkci), která mu dává příležitost k páchání trestných činů určitého druhu.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 16.03.1967

Spisová značka: Tzv 6/67

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Neoprávněné užívání cizí věci, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49 odst. 1

§ 133

§ 249

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1967 sb. rozh.

Posouzení jednání pachatele jako trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 133 nebo § 249 tr. zák. předpokládá zjištění opřené o spolehlivé důkazy, že hodnota věci, jíž se pachatel zmocnil v úmyslu ji přechodně užívat, převyšuje 5000,- Kčs.

Podmínkou pro uložení trestu zákazu činností podle § 49 odst. 1 tr. zák. je, aby se pachatel právě v souvislosti s touto činností dopustil trestného činu. Účel trestu zákazu činnosti spočívá v tom, zabránit pachateli vykonávat jen takovou činnost (zaměstnání, povolání nebo funkci), která mu dává příležitost k páchání trestných činů určitého druhu.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. [Tzv 6/67](#) ze dne 16. března 1967.)

Rozsudkem vojenského obvodového soudu byli obvinění A a B uznáni vinnými trestným činem neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák., protože dne 5. 8. 1966 v 00.30 hod. mezi obcemi CH. a M. se zmocnili motocyklu, patřícího občanu P, společně utrhli zámek na motocyklu a odjeli na něm do vedlejší obce, motocykl postavili k autobusové zastávce a z místa činu odešli. Za to byli oba odsouzeni podle § 249 odst. 1 tr. zák. k trestům odnětí svobody každý na 5 měsíců, přičemž výkon těchto trestů byl oběma podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Podle § 49 odst. 1 tr. zák. byl oběma uložen trest zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu jednoho roku.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu vyslovil, že tímto rozsudkem byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., zrušil tento rozsudek a přikázal vojenskému obvodovému soudu, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Nejvyšší soud podle § 267 odst. 1 tr. ř. přezkoumal na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo a shledal, že zákon byl porušen. Zjistil, že v přípravném řízení do stadia podání obžaloby, jakož i v řízení před soudem, nebyla věnována patřičná pozornost objektivnímu zjištění, zda v motocyklu, který obvinění přechodně užívali, lze spatřovat věc větší hodnoty.

Za věc větší hodnoty se totiž považuje ta věc, jejíž hodnota převyšuje 5000,- Kčs. Ze skutkových zjištění, která učinil soud prvního stupně však vyplývá, že obvinění odcizili motocykl ČZ 175, jehož hodnota nebyla blíže zjištěna. Soud vycházel toliko z výpovědi poškozeného, který si motocykl cenil na 6500,- Kčs. Z trestního spisu je patrné, že šlo o vyjádření, které není podloženo spolehlivými doklady, přičemž zatím nelze vyloučit, že jde toliko o odhad podle subjektivních představ poškozeného. Bylo proto povinností orgánů činných v trestním řízení opatřit si důkaz o hodnotě odcizené věci. V tomto směru důkazem mohl být ve smyslu § 89 odst. 2 tr. ř. např. odborný nebo znalecký posudek, svědecké výpovědi nebo technické doklady motocyklu. Protože žádný takovýto důkaz o hodnotě motocyklu opatřen nebyl a výpověď poškozeného k stanovení hodnoty věci v souzeném případě nestačila, soud prvního stupně nemohl učinit odpovědný závěr, zda byl vůbec trestný čin podle § 249 odst. 1 tr. zák. spáchán.

I kdyby se ukázalo, že hodnota odcizené věci je vyšší než 5000,- Kčs, že je tedy nutno obviněného postavit před soud, vojenský obvodový soud se bude muset zabývat otázkou, zda jsou v daném případě splněny zákonné podmínky uložení trestu zákazu řídičské činnosti.

Soud prvního stupně uložení tohoto trestu odůvodnil pouze tím, že oba obvinění se dopustili nebezpečné nekázně v silniční dopravě, aniž jim v tom bránilo, že řídičské oprávnění nevlastní. V zájmu bezpečnosti silničního provozu a pak i toho, aby jim po určitou dobu bylo znemožněno event. nabytí řídičských oprávnění, prý je, aby tento trest byl vysloven.

Ustanovení § 49 odst. 1 tr. zák. stanoví jako podmínku pro uložení trestu zákazu činnosti, že se pachatel dopustí v souvislosti s touto činností trestného činu. Pokud tedy obvinění po zmocnění se motocyklu jízdou na tomto motocyklu využívali svých znalostí v řízení motorového vozidla, byť bez řídičských oprávnění, dopouštěli se v této souvislosti toliko přestupku podle § 10 písm. a) zák. č. 60/1961 Sb. po dokonání trestného činu podle § 133 odst. 1 tr. zák. Bylo by proto vyloučeno vyslovit zákaz řízení motorových vozidel.